

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4Csp/127/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118212603
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:5118212603.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00151653, so sídlom: Tomášikova 48, 832 37 Bratislava - Nové Mesto právne zastúpený: Roman Kvasnica a partneri s.r.o., IČO 36866598, so sídlom: Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, proti žalovanému: G. D., B.. XX.X.XXXX, X.: W. XX, XXX XX G. O., o zaplatenie 1 478,00 € s prísl., takto

rozhodol:

Žaloba sa zamieťa.

Žalovanej sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 23.08.2018 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.478,- € spolu s ročnými úrokmi 12,90 % zo sumy 1.177,55 € od 01.03.2018 do zaplatenia a spolu s ročnými úrokmi z omeškania vo výške 5 % zo sumy 1.396,06 € od 01.03.2018 do zaplatenia.

2. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 12.10.2010 (ďalej aj ako „Zmluva o úvere“), poskytol žalobca žalovanému, ako dlžníkovi, Spotrebný úver na Čokoľvek v celkovej výške 3.410,00 €, s dohodnutou fixnou výškou úrokovej sadzby 12,90 % p.a.. Výška úroku z omeškania bola zmluvnými stranami dohodnutá vo výške 8,00 % p.a.. Žalovaný sa v Zmluve o úvere, ako to vyplýva z článku I. bod 1., zaviazal žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené s úverom, v 72-och mesačných splátkach po 71,30 €, splatných vždy do 20. dňa v mesiaci. Prvá splátka dlhu bola splatná dňa 20.11.2010. Konečná splatnosť úveru bola účastníkmi zmluvy dohodnutá na 20.10.2016. Ročná percentuálna miera nákladov bola zmluvnými stranami dohodnutá vo výške 16,82 % a priemerná hodnota RPMN vo výške 18,09 %. Žalovaný súhlasil, aby žalobca pri splácaní pohľadávky vykonával inkasom z jeho inkasného účtu vo výške splátok a v periodicite splátok, a to i v prípade ich zmien, v súlade so Zmluvou o úvere, Všeobecnými obchodnými podmienkami a Úverovými podmienkami.

3. Žalovaný svoj dlh zo Zmluvy o úvere spočiatku splácal riadne, občas s niekoľkodenným omeškaním a často na viackrát. Od mesiaca jún 2013 začal splátky občas uhrádzať v sumách nižších, ako zmluvne dohodnutých. Celkom žalovaný zaplatil 120 úhrad v sumách 0,07 € do 73,69 €. Poslednú úhradu žalovaný realizoval dňa 20.10.2016 vo výške 4,11 €. Platobná disciplína žalovaného je zrejmá z výpisu z úverového účtu.

4. Ku dňu vyčíslenia pohľadávky žalobcom, t.j. k 28.02.2018, dosiahla výška splatného dlhu žalovaného celkom sumu 1.478,00 €. Uvedená suma pozostávala z:

- istiny vo výške 1.177,55 €;

- úrokov vo výške 218,51 €, vyčíslených od 21.05.2016 do 28.02.2018, pri úročení dlžnej istiny úrokom 12,90 % p.a.;

- úrokov z omeškania vo výške 81,94 €, vyčíslených od 12.10.2016 do 28.02.2018, pri úročení splatnej istiny a splatných úrokov úrokom z omeškania 5 % p.a..

5. Od tohto vyčíslenia pohľadávky vznikol žalobcovi voči žalovanému v zmysle Zmluvy o úvere ešte právny nárok na zaplatenie úrokov vo výške 12,90 % p.a. z istiny 1.177,55 € od 01.03.2018 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 1.396,06 € (istina 1.177,55 € + úroky 218,51 €), od 01.03.2018 do zaplatenia.

6. Žalobca opakovane písomne vyzýval žalovaného na zaplatenie splatnej pohľadávky, naposledy listami zo dní 03.04.2017 a 15.06.2017. Na tieto výzvy žalovaný vôbec nereagoval a z dlžnej pohľadávky nezaplatil žiadnu čiastku. Vzhľadom k uvedenému, pristúpil žalobca k vymáhaniu zostatku dlhu od žalovaného súdnou cestou.

7. Ku dňu, kedy sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním dlhu, t.j. k 21.05.2016, bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0,00 %. Žalobca si voči žalovanému uplatňuje zaplatenie zákonných úrokov z omeškania vo výške 5 % p.a..

8. Žalobca k žalobe pripojil Všeobecné obchodné podmienky (č.l. 8), Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MICRO podnikateľom (č.l. 25) účinných odo dňa 01.07.2007.

9. Podaním doručeným súdu dňa 28.08.2018 právny zástupca žalobcu súdu doložil prílohy k žalobe, z ktorých súd zistil:

10. Zo Zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej dňa 12.10.2010 medzi žalobcom ako bankou a žalovaným ako dlžníkom súd zistil, že predmetom úverovej zmluvy č. 0425356870 bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi ako privátnemu klientovi vo výške 3.410,- €.

11. Zmluvou boli dohodnuté:

- typ a výška úrokovej sadzby - fixná do splatnosti, 12,90 % p.a. v deň uzatvorenia úverovej zmluvy;
- úrok z omeškania 8 % p.a.;
- spôsob poskytnutia úveru - jednorazovo, bezhotovostne;
- spracovateľský poplatok - 79,- €;
- poplatok za správu úveru 2,99 € mesačne;
- poplatok za upomienku 25,- €;
- výška splátky a splatnosť: od 1. čerpania úveru do 31.10.2010 vo výške 27,43 € mesačne, k poslednému dňu kalendárneho mesiaca (splátka vo výške úrokov a poplatkov); od 20.11.2010 vo výške 71,30 € mesačne, k 20. dňu v kalendárnom mesiaci (splátka vo výške istiny, úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov, nákladov banky spojených s úverom);
- počet splátok 72 od 20.11.2010;
- konečná splatnosť úveru 20.10.2016;
- ročná percentuálna miera nákladov 16,82 %;
- priemerná hodnota RPMN 18,09 %;
- celková čiastka spojená s úverom - 5.239,76 €.

12. Podľa čl. I. bodu 4. zmluvy sa banka a dlžník dohodli, že typom úrokovej sadzby je fixná úroková sadzba do splatnosti, pričom banka nie je oprávnená jednostranne zmeniť typ a výšku úrokovej sadzby do dňa konečnej splatnosti úveru.

13. Zo Špecifikácie stavu pohľadávky žalobcu ku dňu 28.02.2018 (č.l. 57) súd zistil, že pohľadávka v sume 1.478,- pozostáva z istiny 1.177,55 €, riadnych úrokov 218,51 €, úrokov z omeškania v sume 81,94 €.

14. Z výpisu z účtu za obdobie od 01.01.2009 do 14.03.2018 súd zistil, že žalovaný zaplatil titulom úverovej zmluvy celkom sumu 4.797,91 €.

15. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vyzval listom zo dňa 03.04.2017 (č.l. 66) žalovaného na zaplatenie splatnej pohľadávky titulom Zmluvy o úvere č. 425356870 s tým, že dlh žalovaného voči žalobcovi predstavuje ku dňu 29.03.2017 celkom sumu 1.337,65 €.

16. Predžalobnou výzvou zo dňa 15.06.2017 na zaplatenie splatnej pohľadávky (č.l. 67 spisu) bol žalovaný opakovane vyzvaný na zaplatenie svojho splatného dlhu voči Slovenskej sporiteľni, a.s., ktorý dlh ku dňu 31.05.2017 predstavuje celkom sumu 1.375,78 €.

17. Žalovaný, ktorému bola žaloba doručená do vlastných rúk, sa k žalobe nevyjadril.

18. Súd vo veci vykonal dňa 08.07.2020 pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie obsahom celého spisu, ako i výsluchom právnej zástupkyne žalobcu. Pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti žalobcu, na pojednávaní riadne zastúpeného svojím právnym zástupcom, ako i v neprítomnosti žalovaného, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie doručené do vlastných rúk dňa 16.03.2020 (v zmysle informácie o výsledku doručenia - č.l. 87), keď žalovaný sa z neúčasti na pojednávaní neospravedlnil, ani nežiadal o odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov.

19. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní zotrvala na žalobou uplatnenom nároku v celom rozsahu. Uviedla, že žalobca dospel k sume celkovej čiastky spojenej s úverom vo výške 5.239,76 € vykonaním súčinnu počtu splátok s výškou splátky, po pripočítaní sumy prvej splátky 27.43 € + spracovateľského poplatku 79,- €, z čoho vychádza rozdiel 0,27 €, ktorý rozdiel je spôsobený poslednou splátkou úrokov a preto to nevychádza úplne. Poukázala, že v spotrebiteľských veciach by mal byť zákon vykladaný určitou mierou racionálnosti a nie formálnosti, čiže spotrebiteľ na základe vstupných údajov vedel posúdiť rozsah svojho záväzku voči veriteľovi. Takisto Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí uviedol, že by mala byť zachovaná určitá miera racionálnosti v spotrebiteľských veciach.

20. Zákonné ustanovenia:

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom do 31.12.2010, t.j. ku dňu uzatvorenia zmluvy dňa 12.10.2010) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b), d), g), h), i), j), k), l) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,
- k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným

použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ alebo finančný agent 9) je povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkanými veriteľom alebo požiadavkami spotrebiteľa informácie o

a) druhu spotrebiteľského úveru,

b) veriteľovi, prípadne finančnom agentovi spotrebiteľského úveru, v rozsahu obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, prípadne finančného agenta, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresa trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa alebo finančného agenta, ak ide o fyzickú osobu,

c) celkovej výške, konkrétnej mene ponúkaného spotrebiteľského úveru a podmienkach jeho čerpania,

d) dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

e) tovare alebo službe, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a o cene tovaru alebo poskytnutej službe, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

f) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej úrokovej sadzbe, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj o časových obdobiach, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienkach a spôsobe vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

g) celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a o ročnej percentuálnej miere nákladov znázornenej pomocou reprezentatívneho príkladu, v ktorom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov; pri poskytovaní týchto informácií je veriteľ povinný zohľadniť

1. návrh podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré veriteľovi oznámil spotrebiteľ, vrátane dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a celkovú výšku spotrebiteľského úveru,

2. či zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje rozličné spôsoby čerpania spotrebiteľského úveru s rôznymi poplatkami alebo úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru a veriteľ používa predpoklad uvedený v prílohe č. 2 časti II písm. b); v takom prípade musí veriteľ uviesť, že iné mechanizmy čerpania spotrebiteľského úveru môžu viesť k vyššej ročnej percentuálnej miere nákladov,

h) výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne o poradí, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

i) poplatkoch za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné operácie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, o poplatkoch za používanie platobných prostriedkov na platobné operácie a čerpania, iných poplatkoch vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a o podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

j) výške poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak sú veriteľovi známe,

k) povinnosti uzavrieť zmluvu o doplnkovej službe súvisiacej so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, najmä poistenie, ak uzavretie takej zmluvy je povinné na získanie spotrebiteľského úveru alebo na jeho získanie za ponúkaných podmienok,

l) úrokovej sadzbe, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsobe jej úpravy a prípadných poplatkoch pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) následkoch nesplácania spotrebiteľského úveru,

n) veriteľom vyžadovanom zabezpečení alebo poistení,

o) práve na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) práve na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postupe pri takom splatení spotrebiteľského úveru, práve veriteľa na náhradu nákladov spojených so splatením spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti a spôsobe určenia ich výšky,

- q) práve spotrebiteľa na okamžité a bezplatné informácie o výsledku nahliadnutia veriteľa do príslušnej databázy na účely posúdenia jeho schopnosti splácať spotrebiteľský úver,
- r) práve spotrebiteľa dostať na vlastnú žiadosť a bezplatne jedno vyhotovenie návrhu zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) dobe, počas ktorej je veriteľ viazaný informáciami poskytovanými pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver zverejnenej podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. informácie podľa odseku 1 je veriteľ alebo finančný agent povinný poskytnúť prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý je uvedený v prílohách č. 3 a 4, a to v listinnej forme alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Všetky dodatočné informácie iné ako v odseku 1 poskytne veriteľ alebo finančný agent spotrebiteľovi v samostatnom dokumente.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd žalobu zamietol.

22. Súd v konaní postupoval v zmysle ust. § 191 CSP, podľa ktorého súd dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Rozhodnutie bolo vydané v súlade s ust. § 215 CSP na základe zisteného skutkového stavu procesným postupom stanoveným CSP.

23. Na základe predložených listinných dôkazov súd dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom a žalovaným na základe Zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej dňa 12.10.2010, je vzťahom občianskoprávnym, na ktorý je potrebné aplikovať predpisy občianskeho práva, keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu uzatvorenú medzi veriteľom ako osobou, ktorá pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej „obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti“ a spotrebiteľom - fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Je teda nepochybné, že uzavretá zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a vzhľadom na výšku úveru, jeho účel a splatnosť je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z..

24. V prejednávanom prípade sa jedná o spor s ochranou slabšej strany sporu, ktorý typ sporu je upravený v ust. § 290 a nasl. CSP. Ustanovenie § 300 CSP (podľa ktorého sa na konanie v prípade spotrebiteľského sporu použijú primerane všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak), má charakter špeciality k všeobecným ustanoveniam o sporovom konaní. Preto, keďže sa jedná o spor s ochranou slabšej strany sporu, súd musí všeobecné ustanovenia o konaní aplikovať primerane, so zreteľom na charakter spotrebiteľského sporu a vo svetle zvýšenej protektívnej ingerencie súdu v týchto druhoch sporov.

25. Z uvedeného dôvodu súd v zmysle ust. § 295 CSP vykonal z úradnej povinnosti prieskum Zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej dňa 12.10.2010, ktorej predmetom bolo poskytnutie splátkového úveru dlžníkovi vo výške 3.410,- € a najskôr zisťoval, či zmluva má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 tohto zákona.

26. Súd po preskúmaní zmluvy zistil, že v zmluve absentujú nasledovné povinné náležitosti, a to:

- v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) cit. zákona správne uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere;
- v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) cit. zákona, t. j. výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) cit. zákona správne uvedená priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnená podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

27. V podrobnostiach súd ďalej uvádza:

28. K nedostatku zmluvy, čo sa týka neuvedenia výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.) súd uvádza:

29. Zmluva o splátkovom úvere uzatvorenej dňa 12.10.2010 okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

30. Nemôže byť žiadnej pochybnosti o tom, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy v prejednávanej veci bolo tiež uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zmluva tieto náležitosti neobsahuje.

31. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana) potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie toho, aká časť každej splátky pripadá na istinu, aká na úroky a na prípadné poplatky (u každej takejto čiastkovej položky osobitne). Nemôže preto stačiť, ak je v zmluve uvedená len celková výška splátky pozostávajúca z istiny, úrokov a poplatkov. V splátke by mala byť oddelene uvedená výška splátky istiny, výška splátky úroku a výška splátky poplatkov. Podľa zistenia súdu to však v danom prípade tak nebolo a požiadavka na presnosť vyžadovaná uvedeným ustanovením splnená preto nie je. Uvedenie časti, ktorá z každej splátky pripadá na splatenie vyčerpanej istiny, na splatenie úrokov a splatenie prípadných poplatkov, je podľa súdu potrebné i preto, aby veriteľ nemal možnosť celú zaplatenú splátku (teda 100% z nej) použiť na úhradu úrokov (prípadne poplatkov). Neuvedenie tejto náležitosti by mohlo spôsobiť, že hoci žalovaná spláca spotrebiteľský úver, istina prakticky jej splátkami splácaná nie je, nakoľko ňou uhrádzané splátky sa používajú v celom rozsahu na úhradu príslušenstva, z ktorého dôvodu nedochádza k poníženiu dlžnej istiny. Len vtedy, pokiaľ je presne vymedzené, aká časť splátky sa použije na úhradu istiny a aká časť na úhradu príslušenstva, je vylúčené, aby vznikli pochybnosti o tom, ako mali byť splátky započítavané na úhradu dlžného spotrebiteľského úveru s príslušenstvom.

32. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/142/2016 zo dňa 22.06.2016, sp. zn. 6Co/107/2016 zo dňa 27.04.2016, či sp. zn. 6Co/170/2015 zo dňa 17.06.2015 a tiež na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Sžo/19/2012 zo dňa 12.03.2013. Pre úplnosť dôvodov tohto rozhodnutia, aj vo vzťahu k tejto obligatórnej náležitosti, okresný súd upriamuje pozornosť na právny záver Krajského súdu v Žiline obsiahnutý v rozsudkoch sp. zn. 6Co/30/2017 zo dňa 26.04.2017 a sp. zn. 7Co/61/2017 zo dňa 26.04.2017, a to k rozsudku Súdneho dvora EÚ C-42/15 zo dňa 9.11.2016. Krajský súd v Žiline konštatoval, že vzhľadom na explicitné znenie zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v časti povinnosti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, ak by vnútroštátny súd po rozsudku C 42-15 vyložil toto ustanovenie eurokonformne tak, že zmluva nemusí obsahovať členenie splátok na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne v otázke, kedy je zmluva

o úvere bezúročná a bez poplatkov, doslova by "zlomil" vnútroštátne právo a toto vnútroštátne právo by nahradil smernicou EÚ (čo je postup typický pre priamy účinok). Nakoľko sa ale jedná o spory medzi jednotlivcami, priamy účinok smernice je vylúčený (teda môžeme uvažovať iba o účinku nepriamom) a naznačený postup nebude možný, pretože by sa jednalo o výklad práva contra legem.

33. S týmto právnym názorom sa súd plne stotožňuje. V nadväznosti na uvedené okresný súd konštatuje, že nemožno uvažovať ani o nepriamom účinku smernice. V prípade, keby bol nepriamy účinok priznaný, aj v tomto prípade by išlo o výklad contra legem, nakoľko zákon o spotrebiteľských úveroch definuje predmetné obligatórne náležitosti inak ako dotknutá smernica.

34. Ak by súd pripustil eurokonformný výklad predmetného ustanovenia, teda jeho výklad v duchu smernice, zmluva o spotrebiteľskom úvere by musela obsahovať výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa (čl. 10 ods. 2 písm. h/ smernice č. 2008/48/ES). Ak by sa pripustilo, že frekvencia splátok je mesačná, spotrebiteľ aj tak nevie, v ktorý deň sú splatné jednotlivé splátky, čo má podstatný význam s ďalšími jeho záväzkami a povinnosťami, napríklad spotrebiteľ zo zmluvy nevie, kedy sa dostáva do omeškania (nakoľko nepozná dátum splátky v mesiaci) a navyšuje tak svoj záväzok o ďalšie sumy predstavujúce úrok z omeškania. Pokiaľ spotrebiteľ nepozná konkrétny dátum splátky v mesiaci, môže to mať tiež za následok iniciovanie rozhodcovského konania, prípadne realizáciu zrážok zo mzdy (spotrebiteľ nevie, či splatnosť splátky je v prvý deň v mesiaci, v polovici mesiaca alebo na konci mesiaca, pričom takto formulovaná zmluva dáva veriteľovi „priestor“ na uplatňovanie rôznych sankcií).

35. Súd má za to, že tak explicitne presné ustanovenie, akým je ust. § 9 ods. 1 písm. k) cit. zákona cez prizmu eurokonformného výkladu nemožno ignorovať a tolerovať absenciu údajov o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v žiadnej zmluve o úvere. Zákonodarcu v citovanom ustanovení jasne deklaroval, aké následky sú spojené s absenciou obligatórnych náležitostí uvedených pod písm. k) § 9 ods. 1 cit. zákona. Smernica EÚ, ktorá bola zjavne implementovaná do nášho právneho poriadku nad jej rámec a v rozpore s ustanovením o úplnej harmonizácii, nemôže mať priamy účinok, teda zakladať práva a povinnosti priamo sporovým stranám - pôsobiť horizontálne. Teória a prax Súdneho dvora EÚ vychádza z premisy, že takáto situácia môže následne viesť k použitiu tzv. eurokonformného výkladu vnútroštátnej normy (tzv. nepriamy účinok smernice), ktorý má však svoje medze, už judikované rovnako Súdnym dvorom EÚ.

36. Najvyšší súd SR vo veci 3Cdo/146/2017 založil svoj výklad len na teleologickom výklade Zákona č. 129/2010 Z. z. (úmysel zákonodarca vyjadrený v dôvodovej správe k nemu) bez toho, aby posúdil, či nedošlo prípadne aj k neúmyselnému chybnému transponovaniu Smernice do vnútroštátneho práva a bez toho, aby skúmal, aký význam zákonodarcu prisúdil predmetnému slovnému spojeniu v čase, kedy ho zákonodarcu použil vo vnútroštátnom právnom poriadku po prvýkrát. Navyše, pri teleologickom výklade celkom opomenul tú časť dôvodovej správy k novele Zákona č. 129/2010 Z. z. (zákonu č. 279/2017 Z. z.), ktorým zákonodarcu vyslovene uvádza, že „ak by sme predmetné ustanovenia ponechali v zákone č. 129/2010 Z. z., Slovenská republika by išla nad rámec podmienok stanovených smernicou“ a z tejto dôvodovej správy do svojho rozhodnutia selektívne vybral len tú časť, ktorá podporuje jeho závery. Uznesenie Najvyššieho súdu SR vnáša do právnych vzťahov mimoriadnu právnu neistotu, kedy sa rôzne pojmy vykladajú totožne (ust. § 9 ods. 2 písm. l) pred novelou a po novele účinnej od 01.05.2018, ale aj ust. § 4 ods. 1 písm. h) a ust. § 5 ods. 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.). Spojením historického výkladu skúmanej právnej normy s princípom právnej istoty, použitím všetkých ostatných výkladových metód, ako aj porovnaním znenia právnych noriem obsiahnutých na rôznych miestach zákona č. 129/2010 Z. z., nie je možné dotknutému ustanoveniu Smernice priznať nepriamy účinok v znení zákona č. 129/2010 Z. z. účinného do 30.04.2018 (zdroj: PAVÚK, Anton. Právna analýza uznesenia Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 3 Cdo 146/2017 <<https://www.najpravo.sk/clanky/pravna-analyza-uznesenia-najvyssieho-sudu-sr-vo-veci-sp-zn-3-cdo-146-2017.html?print=1>>, 26.6.2018. Dostupné z <<https://www.najpravo.sk/clanky/pravna-analyza-uznesenia-najvyssieho-sudu-sr-vo-veci-sp-zn-3-cdo-146-2017.html?print=1>>).

37. Súd ešte poukazuje na právny záver Krajského súdu v Žiline obsiahnutý v rozsudku sp. zn. 5Co/213/2018-68 zo dňa 25.09.2018, v ktorom konštatoval, že výklad zákona č. 129/2010 Z.z. platného v čase uzatvorenia predmetnej spotrebiteľskej zmluvy nemôže narušovať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty. Pojem právnej istoty je v slovenskom Civilnom sporovom poriadku vyjadrený v čl. 2 ods. 2 ako "stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s

ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo". Ustálená judikatúra slovenských súdov podala, aj podáva stabilný výklad ustanovenia zákona ohľadom potreby štruktúrovania splátok spotrebiteľského úveru a na jej prelomenie niet žiadneho dôvodu. Pokiaľ existujú rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ktoré predstavujú odklon od zaužívanej praxe a zaužívaného riešenia predmetných sporov v súlade so zásadami, ktoré sú uvedené vyššie, odvolací súd uvedené rozhodnutia nepovažoval za ustálenú rozhodovaciu prax v zmysle vyššie citovaného čl. 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

38. Súd poukazuje, že v zmluve sú uvedené len nasledovné údaje, z ktorých by sa dalo ďalším výpočtom dospieť k informácii o skladbe splátky v celkovej výške 71,30 € (do 31.10.2020 vo výške 27,43 €):

- úroková sadzba fixná do splatnosti, 12,90 % p.a. v deň uzatvorenia úverovej zmluvy;
- výška splátky a splatnosť: od 1. čerpania úveru do 31.10.2010 vo výške 27,43 € mesačne, k poslednému dňu kalendárneho mesiaca (splátka vo výške úrokov a poplatkov); od 20.11.2010 vo výške 71,30 € mesačne, k 20. dňu v kalendárnom mesiaci (splátka vo výške istiny, úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov, nákladov banky spojených s úverom);
- počet splátok 72 od 20.11.2010;
- ročná percentuálna miera nákladov 16,82 %;
- spracovateľský poplatok - 79,- €;
- poplatok za správu úveru 2,99 € mesačne;
- celková čiastka spojená s úverom - 5.239,76 €.

39. Spotrebiteľovi bola teda známa skladba splátky, len čo sa týka výšky mesačného poplatku 2,99 € za správu úveru v jednotlivých splátkach. Výška istiny, ani výška úroku v jednotlivých splátkach spotrebiteľovi známe neboli, pritom ani zo samotnej zmluvy nevyplýva, akým spôsobom budú splácané úroky dohodnuté úrokovou mierou 12,90 % ročne, teda

- či anuitným spôsobom, (čo znamená, že anuitná splátka je platená v pravidelných intervaloch, najčastejšie mesačne, počas celej doby platnosti úveru, keď anuitná splátka úveru sa skladá z dvoch zložiek, splátky istiny a splátky úroku, pričom výška splátky sa počas splácania nemení, mení sa len pomer medzi výškou istiny a výškou úroku : na začiatku splácania úveru je vyšší pomer úroku oproti istine, ku koncu doby splácania je väčší pomer istiny oproti úroku;
- alebo spôsobom, pri ktorom bude výška istiny a úroku v každej splátke rovnaká, ktorý spôsob splácania je tiež bežne používaný.

40. Súd nemal ani preukázané, že by bol spotrebiteľ oboznámený o spôsobe splácania úveru zo splátkového kalendára, ktorý súdu predložený nebol, pričom spôsob splácania úveru nevyplýva ani zo Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.10.2010 (č.l. 54), prevzatie ktorých potvrdil žalovaný svojím podpisom, z ktorých vyplýva opäť len celková výška splátky a počet splátok, ako ani z VOP (č.l. 8), v ktorých je upravené splácanie splátkového úveru v bodoch 7.3.2. - 7.3.6. a upravené úročenie v odseku 7.4, ako ani z Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MICRO podnikateľom (č.l. 25), v ktorých je upravené „SPLÁCANIE“ v odseku 11 a „ÚROČENIE“ v odseku 12.

41. Súd sa nestotožňuje s niekedy prezentovaným názorom, že by bola nulová výpovedná hodnota splátkového kalendára, v ktorom by boli uvedené všetky splátky v špecifikácii požadovanej zákonným ustanovením § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a že by bolo nadbytočné takéto množstvo číselných údajov, a teda takýto splátkový kalendár by nemal žiaden význam.

42. Súd má za to, že spotrebiteľ má právo na informáciu o spôsobe splácania úveru a o výške zostatku nesplateného úveru, teda má právo v každom okamihu trvania zmluvného vzťahu vedieť, akú sumu istiny úveru a akú sumu úroku z úveru (t.j. z ceny úveru) má (resp. mal by mať) titulom úverovej zmluvy už splatenú a akú sumu má ešte splatiť, ku ktorému výpočtu je schopný dospieť práve na základe splátkového kalendára (vyhotoveného v súlade so zákonným ustanovením § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.) každý priemerný spotrebiteľ (charakterizovaný ako spotrebiteľ, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov).

43. Keďže je rozpísanie splátok na ich jednotlivé súčasti v zmysle cit. zák. ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ údajom povinným, tak veriteľ mal pri formulovaní zmluvy toto zákonné ustanovenie dodržať a nie hľadať dôvody, ako zákon obchádzať.

44. Z uvedených dôvodov absencia členenia splátok na istinu, úrok, poplatky a iné zložky splátky, ako je táto požiadavka zákonodarcu vyjadrená v ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., je vážnym nedostatkom úverovej zmluvy, ktorý je v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) cit. zákona sankcionovaný bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru.

45. K nedostatku zmluvy, čo sa týka neuvedenia celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z.) súd uvádza:

46. Ako celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, je v zmluve uvedená suma 5.239,76 eur, ktorá suma ale nezodpovedá súčinu sumy 71,30 € (výška splátky) a počtu splátok 72, po pripočítaní prvej splátky vo výške 27,43 € a spracovateľského poplatku 79 €, výsledok ktorého výpočtu predstavuje suma 5.240,03 €.

47. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z je obligatórnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom podľa § 2 písm. h) cit. zákona sa celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

48. Na základe zmluvy bol

- poskytnutý úver vo výške 3.410 €,
- bola dohodnutá fixná úroková sadzba do splatnosti - 12,90 % p.a.,
- spôsob poskytnutia úveru - jednorazovo,
- počet mesačných splátok 72 - od 20.11.2010 vo výške 71,30 €, prvá splátka vo výške 27,43 € (t.j. celkový počet splátok predstavuje 73)
- konečná splatnosť úveru 20.10.2016,
- spracovateľský poplatok - 79,- €,
- poplatok za správu úveru 2,99 € mesačne.

49. Z výpisu z účtu mal súd preukázané, že úver bol odčerpaný dňa 12.10.2010. Vyčíslený úrok z úveru 12,90 % za obdobie od 12.10.2010 do dňa určeného ako dátum konečnej splatnosti úveru - 20.10.2016 predstavuje sumu 2.652,59 €.

50. Po spočítaní úverovej istiny 3.410 € + úroku 2.652,59 € + spracovateľského poplatku 79,- € + poplatku za správu úveru 218,27 € (218,27 € = mesačný poplatok 2,99 € * počet splátok 73) je možné dospieť k výslednej sume 6.359,86 €, t. j. celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť titulom úverovej zmluvy. V zmluve je pritom ale uvedená ako celková čiastka spojená s úverom suma len vo výške 5.239,76 €.

51. Údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, tak v danom prípade nebol v zmluve vyjadrený správne, keďže z jednotlivých parametrov uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je možné predmetný údaj vyjadriť a dospieť k sume celkovej čiastky uvedenej v zmluve 5.239,76 €, ani po matematickom prepočte, určitým a zrozumiteľným spôsobom, nevyvolávajúc pochybnosti spotrebiteľa o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť titulom uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

52. Na tomto mieste súd poznamenáva, že tento rozpor mohol byť odstránený priamo pri uzatvorení zmluvy, pokiaľ by veriteľ postupoval podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a zakomponoval by do zmluvy, alebo do prílohy zmluvy, splátkový kalendár, z ktorého by bolo na prvý pohľad zrejmé, okrem toho, z akých súčastí splátka úveru pozostáva (resp. pozostávajú jednotlivé splátky úveru pri anuitnom spôsobe splácania), aj aká je celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ titulom úverovej zmluvy zaplatiť a nie tieto údaje zisťovať ex post zložitými výpočtami, prípadne v rôznych variantoch.

53. Pokiaľ zákonodarca urobil celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, povinnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bolo jeho úmyslom a cieľom, aby sa predmetný údaj v zmluve tohto zmluvného typu uvádzal, pričom by sa mala uvádzať len správna hodnota celkovej čiastky, ktorá by spotrebiteľovi dávala pravdivý, reálny obraz o hodnote nákladov, aby spotrebiteľ na základe takéhoto údaj mohol usúdiť a porovnať úverový produkt s inými a prijať svoje rozhodnutie o výhodnosti či nevýhodnosti ponúkaného úveru. Spotrebiteľ bez presného číselného uvedenia celkovej čiastky, ktorú je povinný zaplatiť, nemá možnosť bez akýchkoľvek pochybností posúdiť rozsah svojho záväzku.

54. Uvedená náležitosť spotrebiteľskej zmluvy má priamy dopad aj na správne uvedenie výšky RPMN, teda ďalšej obligatórnej náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z..

55. Podmienkou pre platnosť zmluvy v časti údajov o RPMN a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je uvedenie správnej hodnoty týchto údajov.

56. K nedostatku zmluvy, čo sa týka neuvedenia priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnej k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. y/ zákona č. 129/2010 Z.z.) súd uvádza:

57. V zmysle § 9 ods. 2 písm. y) cit. zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

58. Podľa ust. 21 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., účinného do 31.12.2010, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej dňa 12.10.2010: Veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch.

59. Podľa ust. 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.: Ministerstvo, Národná banka Slovenska alebo nimi určená osoba zverejňujú informácie z údajov podľa odseku 1.

60. V zmysle cit. ust. § 21 ods. 2 zákona zverejňuje informácie z údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch Ministerstvo financií Slovenskej republiky na svojom webovom sídle, pričom údaje sú zverejňované v lehote a spôsobom ustanoveným vo všeobecne záväznom právnom predpise, ktorým je Vyhláška ministerstva č. 289/2010 Z. z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery.

61. Podľa § 2 písm. b) cit. vyhlášky účinnej do 14.04.2011, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej dňa 12.10.2010: V posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho štvrťroka sa na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky zverejnia informácie o údajoch v hlásení v rozsahu časti B hlásenia, a to priemerné hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov.

62. Rozhodným obdobím pre údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na spotrebiteľský úver dojednaný Zmluvou o splátkovom úvere uzatvorenou dňa 12.10.2010 bolo obdobie 3. štvrťroka 2010, pričom súd mal preukázané zo zverejnených informácií o úveroch, že priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na spotrebiteľský úver bola hodnota 12,75 % za 3. štvrťrok a hodnota 13,24 % za 2. štvrťrok 2010, a nie hodnota 18,09 %, ako je uvedená v zmluve ako údaj, ktorý je v rozpore so skutočnou hodnotou priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na spotrebiteľský úver v čase uzatvárania zmluvy. Súd poukazuje, že v zmluve bola dohodnutá RPMN vo výške 16,82 %, pričom pri porovnaní tejto hodnoty RPMN s priemernou RPMN uvedenou v zmluve 18,09 % bol spotrebiteľ uvedený do omylu, že úver je lacnejší, teda výhodnejší oproti iným úverom poskytovaným v čase uzatvorenia zmluvy.

63. Pokiaľ zákonodarca urobil priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na spotrebiteľský úver povinnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bolo jeho úmyslom a cieľom, aby sa predmetný údaj v zmluve tohto zmluvného typu uvádzal, a to v jeho správnej výške, ktorá by spotrebiteľovi dávala pravdivý, reálny obraz o nákladoch na spotrebiteľské úvery poskytované v dotknutom období.

64. Nesprávne uvedenie údajov o priemernej RPMN predstavuje hrubý zásah do práv spotrebiteľa, pretože účelom uvádzanie údajov o priemernej RPMN je umožniť spotrebiteľovi zistiť a porovnať výhodnosť jednotlivých produktov poskytovaných na finančnom trhu. Údaj o priemernej RPMN je teda pre spotrebiteľa jedným z rozhodujúcich ukazovateľov pri výbere z viacerých alternatív úverov. Porovnaním RPMN v konkrétnej zmluve uzatváranej medzi veriteľom a žalovaným s priemernou RPMN zverejnenou na webovom sídle ministerstva financií, vychádzajúcou z údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch, môže spotrebiteľ zistiť, či RPMN navrhovaná veriteľom je pre spotrebiteľa výhodnejšia, ako je priemerná výška RPMN a porovnať úverový produkt s produktmi iných bánk, resp. nebankových spoločností a prijať rozhodnutie o výhodnosti či nevýhodnosti ponúkaného úveru. Pri rôznych spotrebiteľských úveroch tak spotrebiteľ ľahšie určí, ktorý úver je pre neho výhodnejší, pričom platí pravidlo - čím nižšia RPMN, tým lacnejší úver. Uvedením nesprávnej vyššej hodnoty priemernej RPMN sa spotrebiteľ mylne domnieval, že mu bol poskytnutý úver oproti iným úverom lacnejší a preto pre neho výhodnejší, čo však v konečnom dôsledku nezodpovedalo skutočnosti.

65. Podmienkou pre platnosť zmluvy v časti údajov o priemernej hodnote RPMN je uvedenie správneho údajov o priemernej hodnote RPMN.

66. Údaj o priemernej RPMN, ani o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nebol v danom prípade v zmluve vyjadrený správne, preto je právny úkon Zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej dňa 12.10.2010 v časti obsahujúcej údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a o priemernej RPMN postihnutý absolútnou neplatnosťou

- podľa § 39 OZ (podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom)

- a § 41 OZ (podľa ktorého ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu),

- v spojitosti s § 9 ods. 2 písm. j) a y) zákona č. 129/2010 Z.z..

67. Keďže je zmluva v časti údajov

- o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť

- a o priemernej RPMN

právny úkon absolútnou neplatným a na zmluvu sa preto nahliada tak, že tieto obligatórne údaje v zmluve absentujú, táto skutočnosť potom zakladá podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy dôvod pre bezúčinnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

68. Podľa cit. ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúčinný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), pričom absencia čo i len jednej z týchto náležitostí spôsobuje uvedený následok. Preto je potrebné vzhľadom na absenciu náležitostí podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j), písm. k) a písm. y) cit. zákona považovať úver dojednaný Zmluvou o splátkovom úvere uzatvorenou dňa 12.10.2010 za bezúčinný a bez poplatkov.

69. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 3.410,- eur, ako to vyplýva z predloženej zmluvy. Vzhľadom k tomu, že sa spotrebiteľský úver považuje za bezúčinný a bez poplatkov, je možné priznať žalobcovi iba sumu nesplatenej istiny bez akýchkoľvek poplatkov a úrokov, po odčítaní žalovaným realizovaných platieb. Súd mal preukázané z výpisu z účtu za obdobie od 01.01.2009 do 14.03.2018, že žalovaný zaplatil titulom úverovej zmluvy celkom sumu 4.797,91 eur. Súd tak konštatuje, že žalovaný zaplatil viac, než mu bolo na istine z titulu zmluvy vôbec poskytnuté (istinu spotrebiteľského úveru preplatil). S poukazom na to, keďže neexistuje nesplatená istina, ktorú by bolo možné priznať, súd žalobu v časti istiny spolu s príslušným úrokom z omeškania zamietol.

70. Podľa ust. § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

71. Podľa ust. § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

72. Vzhľadom k tomu, že žaloba bola zamietnutá, bol v konaní v celom rozsahu procesne úspešný žalovaný, a preto má nárok na náhradu trov konania. Nakoľko si však žalovaný náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu nevyplýva, že by mu doposiaľ nejaké trovy vznikli, súd s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/544/2015 zo dňa 26.10.2016 rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní na Okresný súd Žilina.

Odvolanie možno podať písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Odvolanie podané v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Odvolanie podané v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP, teda ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).